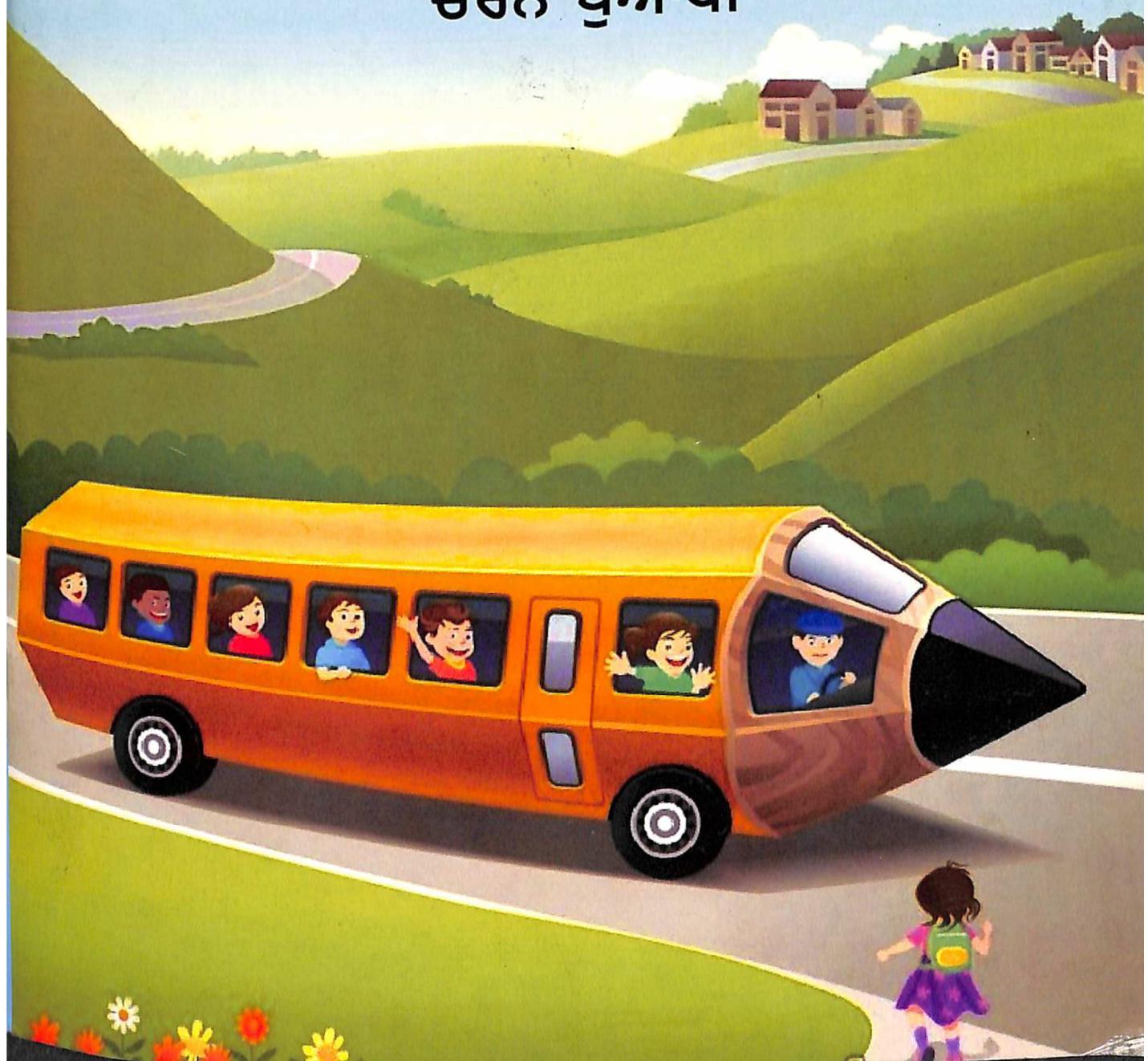

ਰੇਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਬੱਸ

(ਨਰਸਰੀ ਗੀਤ)

ਚਰਨ ਪੁਆਪੀ

ਰੇਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਬੱਸ

(ਨਰਸਰੀ ਗੀਤ/ਬਾਲ ਕਵਿਤਾਵਾਂ)

ਲੇਖਕ
ਚਰਨ ਪੁਆਧੀ

ਸੰਗਮ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ਼, ਸਮਾਣ

Relu Ram Di Bus
(Punjabi Poems for Children)
by
Charan Puaadhi
Puaadh Book Depot
VPO. Arnauli Bhai Ji Ki
Via. Cheeka, Distt. Kaithal
(Haryana)-136034
Ph. 099964-25988, 085719-16780

ISBN 978-93-5231-310-5

© Author

2017

Published by
Sangam Publications
Sekhon Colony, Near Bus Stand,
Samana (Distt. Patiala)
Ph. 01764-501934
Mob. 99151-03490, 98152-43917
email : sangam541@gmail.com
www.sangampublications.com

Printed & Bound at:
Aarna Printing Solutions, Patiala
Ph. 99148-40666

All rights reserved

This book is sold subject to the condition that it shall not, by way of trade or otherwise, be lent, resold, hired out, or otherwise circulated without the publisher's prior written consent in any form of binding or cover other than that in which it is published and without a similar condition including this condition being imposed on the subsequent purchaser and without limiting the rights under copyright reserved above, no part of this publication may be reproduced, stored in or introduced into a retrieval system, or transmitted in any form or by any means(electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise), without the prior written permission of both the copyright owner and the above-mentioned publisher of this book.

ਸਮਰਪਿਤ

ਬੇਟੀ ਸੁਖਮਣੀ ਕੌਰ 'ਲਾਡੇ'
ਤੇ ਬੇਟੇ ਇਸ਼ਮੀਤ ਦੇ ਨਾਂ!

ਦੋ ਸ਼ਬਦ

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿਚ ਰਚੇ ਨਰਸਰੀ ਗੀਤਾਂ ਨੇ ਵਿਸ਼ਵ ਦੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਜੁਬਾਨਾਂ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਪਰੰਤੂ ਆਪੋ ਆਪਣੀਆਂ ਇਲਾਕਾਈ ਬੋਲੀਆਂ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਵਿਚ ਮੌਲਿਕ ਨਰਸਰੀ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਨੂੰ ਸ਼ਿੱਦਤ ਨਾਲ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਲੇਖਕ ਇਸ ਵਿਧਾ ਪ੍ਰਤੀ ਖਾਸ ਤਵੱਜੋਂ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿਚ ਚਰਨ ਪੁਆਧੀ ਇਕ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਆਧੀ ਲਹਿਜ਼ੇ ਵਿਚ ਸਾਹਿਤ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਛਾਣ ਬਣਾਈ ਹੈ।

ਚਰਨ ਪੁਆਧੀ ਇਕ ਚੇਤਨ ਕਲਮਕਾਰ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਲਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਪੰਜ ਜਾਂ ਪੰਜ ਤੋਂ ਅੱਠ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਲਈ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਲਾਤਮਕ ਅਤੇ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸੰਗ੍ਰਹ ਵਿਚ ਉਸ ਨੇ ਬਾਲ ਜੀਵਨ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਲਗਭਗ ਹਰ ਵਿਸ਼ਿਆਂ, ਸਰੋਕਾਰਾਂ, ਖੇਡਾਂ, ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਕ ਵਰਤਾਰਿਆਂ, ਜਨੌਰ ਪੰਛੀਆਂ, ਰਿਸ਼ਤੇ ਨਾਤਿਆਂ, ਕਦਰਾਂ ਕੀਮਤਾਂ, ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲੀਕਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਇਹ ਨਰਸਰੀ ਗੀਤ ਅੱਖੇ ਭਾਰੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਲ ਵਿਚ ਮਾਸੂਮੀਅਤ ਉਪਰ ਹਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਿਚ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਤੌਤਲੇ ਬੋਲ ਹਨ, ਬਾਲ-ਕਿਲਕਾਰੀਆਂ ਹਨ, ਬੇਪਰਵਾਹੀਆਂ ਅਤੇ ਮਸਤੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹਨਾਂ ਨਰਸਰੀ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਇਹ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਪੁਆਧੀ ਨੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਕਟਾਂ ਅਤੇ ਚੁਣੌਤੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸਾਵਧਾਨ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮਸਲਨ ਵਾਤਾਵਰਣ ਅਤੇ ਘੱਟਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਕੁਦਰਤੀ ਸ੍ਰੋਤਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਬਾਰੇ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਲ ਪਾਠਕ ਨੂੰ ਇਹ ਸੁਨੇਹੇ ਜਾਂ ਉਪਦੇਸ਼ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕਤਾ ਉਪਰ ਲੱਦੇ ਹੋਏ ਮਹਿਸੂਸ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਗੋਂ ਉਹ ਇਹਨਾਂ ਨਰਸਰੀ ਗੀਤਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਲੁਤਫ਼ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੀ ਮਾਤ ਭਾਸ਼ਾ ਪੰਜਾਬੀ ਨਾਲ ਸਾਂਝ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਮੈਂ ਚਰਨ ਪੁਆਧੀ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਦਿਲਚਸਪ ਨਰਸਰੀ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਲਈ ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

-ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ 'ਆਸ਼ਟ' (ਡਾ.)

ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਅਕਾਦਮੀ ਐਵਾਰਡੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਂਪਸ, ਪਟਿਆਲਾ। ਸੰਪਰਕ : 98144-23703

ਈਮੇਲ-dsaasht@yahoo.co.in

ਦੋ ਸ਼ਬਦ ਆਪਣੇ ਵੱਲੋਂ

ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸਫਰ, ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਦੇ ਸਫਰ (1985) ਤੋਂ ਕੋਈ ਸੱਤ ਕੁ ਸਾਲ ਬਾਅਦ (1992) ਉਦੋਂ ਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਸਕੂਲਾਂ (ਸੇਂਟ ਸੋਲਜ਼ਰ, ਗੋਲਡਨ, ਦਸ਼ਮੇਸ਼ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਭੁਨਰਹੇੜੀ, ਮੰਜਾਲ ਕਲਾਂ ਤੇ ਮਹਿਮਾਦਪੁਰ ਆਦਿ) ਵਿਚ ਛੋਟੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਂਦਾ ਹੋਇਆ ਕੁਝ ਕੁ ਬਾਲ-ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ (ਹੱਸਤੀ ਦੁਨੀਆਂ, ਨਿੱਕੀਆਂ ਕਰੂਬਲਾਂ, ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਸਿੱਖਿਆ, ਪੰਖੜੀਆਂ ਆਦਿ) ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਸਾਂ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਜੁੜਿਆ ਹੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਪੰਜਾਬੀ ਗੀਤਾਂ (ਏਕਲ ਤੇ ਯੁਗਲ) ਕਲੀਆਂ, ਕਵਿਸ਼ਗੀ, ਸ਼ਾਇਰੀ ਆਦਿ ਲਿਖਣ ਉਪਰਾਂਤ ਮੈਂ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਉੱਤੇ ਵੀ ਕਲਮ ਅਜ਼ਮਾਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਜੋ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੈਗਜ਼ੀਨਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਸਫਲ ਹੋ ਨਿਭੜੀ। ਇਹ ਸਫਰ 1997 ਤੱਕ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿਚ ਸਾਂਝਾ ਰਿਹਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਕੂਲ ਕੋਲ ਹੀ ਸਟੇਸ਼ਨਰੀ ਦੀ ਦੁਕਾਨ (ਪੁਆਧ ਬੁਕ ਡੀਪੂ) ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਵਿਚਰਨ ਦਾ ਘੇਰਾ ਹੋਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਰ ਅੰਦਾਜ਼ (ਹੱਸਣ-ਰੋਣ, ਰੁਸਣ-ਮੰਨਣ, ਨੋਕ-ਝੋਕ, ਭੋਲੇਪਣ ਆਦਿ) ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸਦਾ ਹੀ ਬੱਚਿਆਂ ਵਿਚ ਬੱਚਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ। ਜਿਸ ਦਾ ਲਾਹਾ ਮੈਂ ਬਾਲ ਸਾਹਿਤ ਰਾਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਤੇ ਸੰਭਾਲਦਾ ਰਿਹਾ।

ਮੈਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕੋਈ ਵੀਹ ਕੁ ਵੰਨਗੀਆਂ ਵਾਲੇ (ਨਰਸਰੀ, ਹਾਸਰਸ, ਕਾਵਿ-ਕਹਾਣੀ, ਹਾਇਕੂ, ਬੋਲੀਆਂ, ਗੀਤ ਆਦਿ) ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਬਾਲ ਗੀਤਾਂ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ ਕਰ ਚੁਕਾ ਹਾਂ ਤੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਬਾਲ ਪੁਸਤਕਾਂ (ਮੌਖਿਕ ਵਿਚਲੀ ਚਿੜੀ ਤੇ ਆਓ ਪੰਜਾਬੀ ਸਿੱਖੀਏ) ਨੂੰ ਸੋਹਣਾ ਹੁੰਗਾਰਾ ਮਿਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਪੂਰੀ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇਹ ਬਾਲ ਪੁਸਤਕ 'ਰੇਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਬੱਸ' ਵੀ ਬਾਲ ਮਨਾਂ ਦੀ ਕੋਮਲ ਸੜਕ 'ਤੇ ਗੁੰਜਦੀ ਰਹੇਗੀ ਤੇ ਮਿੱਠਾ ਜਿਹਾ ਹੋਕਰਾ ਮਾਰ ਕੇ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨੂੰ ਖਿੱਚਦੀ, ਕਾਵਿਮਈ ਝੂਟੇ ਦਿੰਦੀ ਹੋਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਖੂਬ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਦੀ ਰਹੇਗੀ।

ਤੁਹਾਡਾ ਤੋਤਲਾ ਹੁੰਗਾਰਾ, ਮੇਰੀ ਕਲਮ ਦਾ ਦਮ।

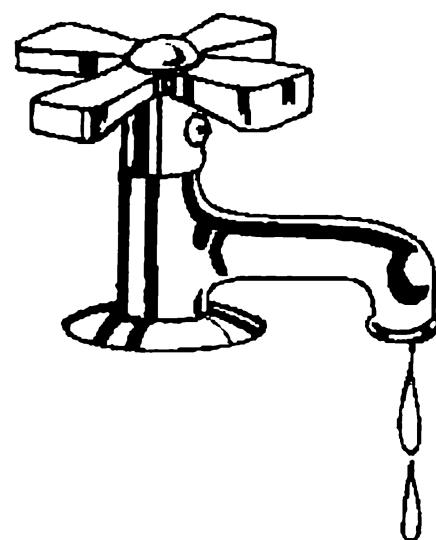
ਭਰੋ ਦਮ ਦਮਾ ਦਮ, ਚੱਲੋ ਦਮ ਦਮਾ ਦਮ।

ਤੁਹਾਡਾ ਆਪਣਾ,
ਚਰਨ ਪੁਆਧੀ

ਤਤਕਰਾ

1. ਰੇਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਬੱਸ/7	21. ਕਬੂਤਰ/27
2. ਹਰਿਆਲੀ/8	22. ਖਰਗੋਸ਼/28
3. ਕੀੜੀ ਤੇ ਚਿੜੀ/9	23. ਚਮਚਾ/29
4. ਲੂੰਬੜੀਏ/10	24. ਨਲਕਾ/30
5. ਦਾਦੀ/11	25. ਅੰਗੂਰ/31
6. ਕੁੱਕੜ੍ਹੁੰ-ਕੂੰ/12	26. ਕਾਂ/32
7. ਤੋਤੇ ਤੇ ਡੱਡ੍ਹੇ/13	27. ਮੇਲੂ-ਗੇਲੂ/33
8. ਬਾਬਾ ਜੀ/14	28. ਛੁੱਟੀ/34
9. ਘੁੱਗੀਏ !/15	29. ਅੱਖਰ/35
10. ਭੌਂਕੀ ਨਾ/16	30. ਓ. ਕੇ. ਟਾਟਾ/36
11. ਬਿੱਲੀਏ !/17	31. ਸਵਾਲ/37
12. ਚਿੜੀਏ/18	32. ਸਵੇਰੇ/38
13. ਹਾਥੀ/19	33. ਆਦਤ/39
14. ਮੱਛੀ/20	34. ਦੋਸਤ/40
15. ਉੱਲੂ/21	35. ਸ਼ੱਕਰਪਾਰੇ/41
16. ਘੁੱਗੀ/22	36. ਛੁੱਟੀਆਂ/42
17. ਭਾਲੂ/23	37. ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ/43
18. ਬੱਤਖ/24	38. ਬਾਬਾ/44
19. ਤਿਤਲੀਓ !/25	39. ਬਿੱਲੀ/45
20. ਗੁਬਾਰਾ/26	40. ਫਾਸਟ-ਫੂਡ/46

ਰੇਲੂ ਰਾਮ ਦੀ ਬੱਸ

ਰੇਲੂ ਰਾਮ ਨੇ ਪੀਤੀ ਰਸ ।
ਰੱਜ ਪੁੱਜ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਬੱਸ ।

ਚੜ੍ਹਜਾ ਰੇਲੂ ਗੱਡੇ ਤੇ ।
ਬੱਸ ਮਿਲੂਗੀ ਅੱਡੇ ਤੇ ।

ਅੱਡੇ ਤੇ ਬੜੀ ਗਰਮੀ ਆਂ ।
ਪਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਨਰਮੀ ਆਂ ।

ਹੱਥ ਟੂਟੀ ਨੂੰ ਲਾਇਆ ਸੀ ।
ਸਾਰਾ ਅੱਡਾ ਤਿਹਾਇਆ ਸੀ ।

ਹਰਿਆਲੀ

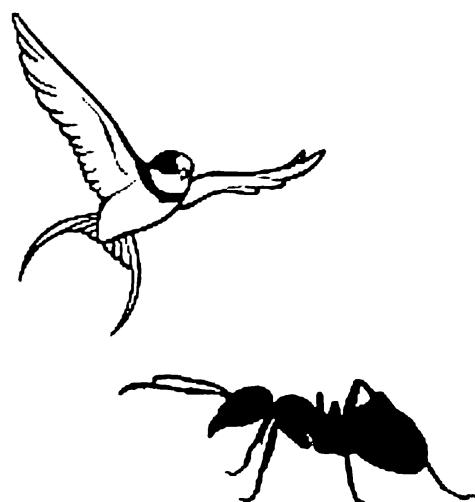
ਕਾਵਾਂ ! ਕਾਵਾਂ ! ਪੌਦੇ ਲਾ।
ਚਿੜੀਏ ! ਚਿੜੀਏ ! ਪਾਣੀ ਪਾ।

ਤੋਤਿਆ ! ਬੈਠ ਛੰਗਾਈ ਕਰ।
ਧਰਤੀ ਹਰਿਆਲੀ ਨਾਲ ਭਰ।

ਜੇ ਹਰਿਆਲੀ ਹੋਊਗੀ।
ਤਾਂ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਹੋਊਗੀ।

ਹਰਿਆਲੀ ਨਾਲ ਪਾਣੀ ਆਂ।
ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਜਿੰਦਗਾਨੀ ਆਂ।

ਕੀੜੀ ਤੇ ਚਿੜੀ

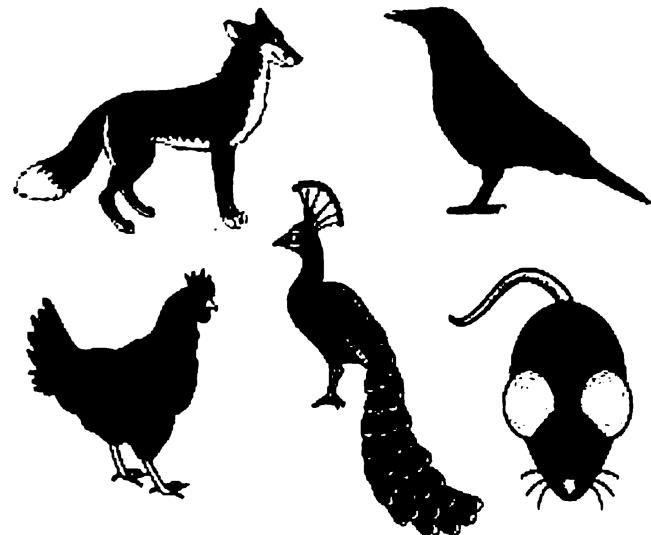
ਕੀੜੀ ਤੁਰਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।
ਚਿੜੀਆ ਉਡਦੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ।

ਕੀੜੀ ਦੇਖਕੇ ਉੱਡ ਗਈ।
ਚਿੜੀ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ ਡੁਬ ਗਈ।

ਡੁਬੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਾਰੇ ਨਾ।
ਕੀੜੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਾਰੇ ਨਾ।

ਜੇਕਰ ਕੀੜੀ ਡਿੱਗੇਗੀ।
ਤਾਂ ਹੀ ਚਿੜੀਆ ਉੱਡੇਗੀ।

ਲੂਬੜੀਏ

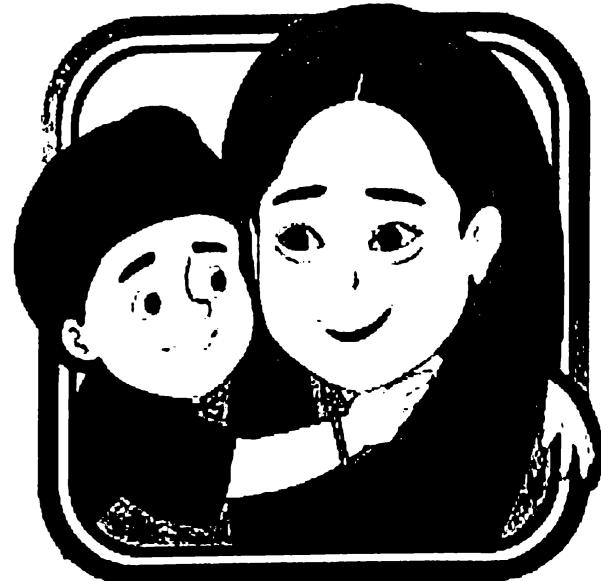
ਲੂਬੜੀਏ ! ਨੀ ਲੂਬੜੀਏ ।
ਦੋਵੇਂ ਬੈਠ ਕੇ ਆ ਪੜ੍ਹੀਏ ।

ਹੁਣ ਸਦੀ ਏ ਇੱਕੀਵੀਂ ।
ਤੇਰੀ ਚਲਾਕੀ ਚੱਲਣੀ ਨੀ ।

ਕਾਂ ਟਾਹਣੀ ਤੇ ਬਹਿੰਦੇ ਨੀ ।
ਕੁਕੜ ਬਾਂਗਾਂ ਦਿੰਦੇ ਨੀ ।

ਮੇਰ ਟਿਊਨ 'ਚ ਆਉਂਦੇ ਨੇ ।
ਚੂਹੇ ਨੈਟ ਚਲਵਾਉਂਦੇ ਨੇ ।

ਦਾਦੀ

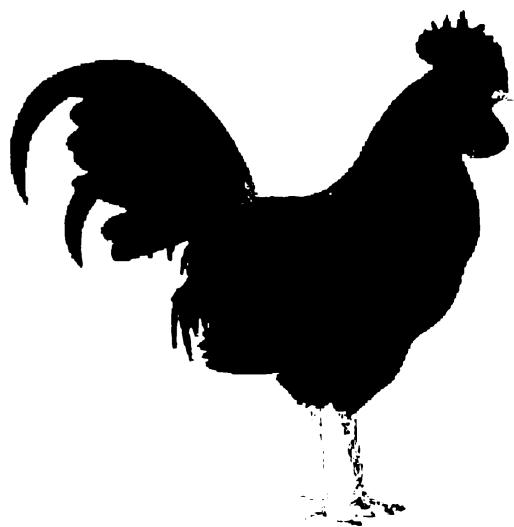
ਦਾਦੀ ! ਦਾਦੀ ! ਬਾਤ ਸੁਣਾ।
ਰਾਤੋ ਵੱਡੀ ਬਾਤ ਬਣਾ।

ਨਹੀਂ ਸੁਣਾਈ ਖੜ੍ਹਨਾ ਨੀ।
ਤੇਰੀ ਗੋਦੀ ਵੜਨਾ ਨੀ।

ਜਾ ਕੇ ਟੀ. ਵੀ. ਦੇਖੁੰਗਾ।
ਬਾਤ ਲਈ ਨਾ ਆਖੁੰਗਾ।

ਲੈ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਕੌਲ ਬਿਠਾ।
ਭਰੂੰ ਹੁੰਘਾਰਾ ਬੋਲੀ ਜਾ।

ਕੁੱਕੜ੍ਹ-ਕੂੰ

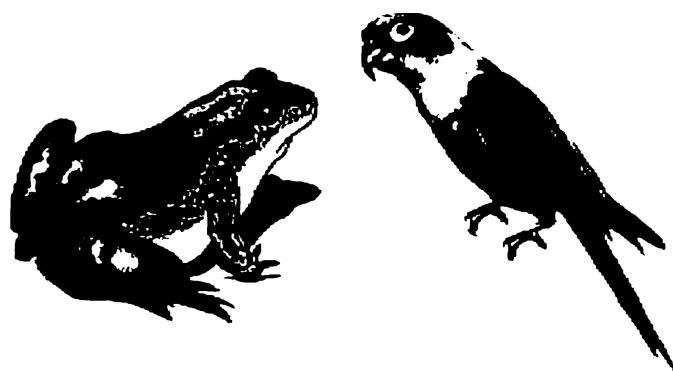
ਕੁੱਕੜ ਕਰਕੇ ਕੁੱਕੜ੍ਹ ਕੂੰ।
ਰੋਜ਼ ਜਗਾਉਂਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ।

ਜੀ ਨਹੀਂ ਆਖੀ ਹਰਖ ਗਿਆ।
ਚੁਪ ਬਾਂਗ ਤੋਂ ਵਰਤ ਗਿਆ।

ਚੁਪ-ਚੁਪੀਤਾ ਸ਼ਹਿਰ ਗਿਆ।
ਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਠਹਿਰ ਗਿਆ।

ਮੁੜਿਆ ਕਹਿਕੇ, ਸ਼ਹਿਰਾ ਉਏ।
ਮੈਂ ਨੀ ਹੋਣਾ ਬਹਿਰਾ ਉਏ।

ਤੋਤੇ ਤੇ ਡੱਡੂ

ਤੋਤੇ ਬੈਠੇ ਟਾਹਣੀ 'ਤੇ।
ਡੱਡੂ ਤੈਰਦੇ ਪਾਣੀ 'ਤੇ।

ਤੋਤੇ ਬਿਠਾਂ ਕਰਦੇ ਸੀ।
ਡੱਡੂ ਭੱਜ-ਭੱਜ ਫੜਦੇ ਸੀ।

ਫੜ ਫੜਾਉਂਦੇ ਉਡਗੇ ਸੀ।
ਤੋਤਿਆਂ ਦੇ ਦੰਦ ਜੁੜਗੇ ਸੀ।

ਜੁੜੇ-ਜੁੜਾਏ ਬਹਿਗੇ ਸੀ।
ਉਬਾਸੀ ਲੈਣੋ ਰਹਿਗੇ ਸੀ।

ਬਾਬਾ ਜੀ

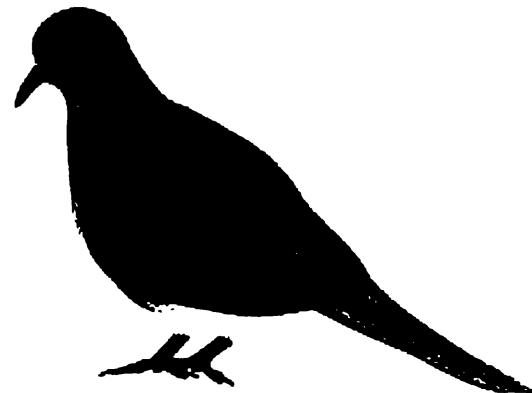
ਬਾਬਾ ਜੀ ! ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਜੀ !
ਲਿਆਓ ਫਲਾਂ ਦਾ ਛਾਬਾ ਜੀ !

ਫਲ ਹੁੰਦੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ਨੇ ।
ਰੱਖਦੇ ਦੂਰ ਬਿਮਾਰੀ ਨੇ ।

ਦੂਰ-ਦੁਰੇਡੇ ਜਾਨੇ ਆਂ ।
ਤਾਜ਼ੇ ਹੀ ਫਲ ਖਾਨੇ ਆਂ ।

ਲਾਲ ਸੇਬ ਜਿਓਂ ਰਹਿੰਨੇ ਆਂ ।
ਸਾਫ਼ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਬਹਿੰਨੇ ਆਂ ।

ਘੁੱਗੀਏ !

ਘੁੱਗੀਏ ! ਮਾਰ ਉਡਾਰੀ ਨੂੰ |
ਦੱਸਦੇ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਰੀ ਨੂੰ |

ਲੜਨਾ - ਭਿੜਨਾ ਮਾੜਾ ਏ |
ਕੁੜ੍ਹਨਾ ਸੜਨਾ ਮਾੜਾ ਏ |

ਨੱਚਣਾ ਕੁੱਦਣਾ ਚੰਗਾ ਏ |
ਹਸਣਾ ਗਾਉਣਾ ਚੰਗਾ ਏ |

ਲੋਕੋ ਹੱਦਾਂ ਪਾਵੋ ਨਾ |
ਪਰਤੀ ਦੀ ਛਿੱਲ ਲਾਹਵੋ ਨਾ |

ਭੌਕੀ ਨਾ

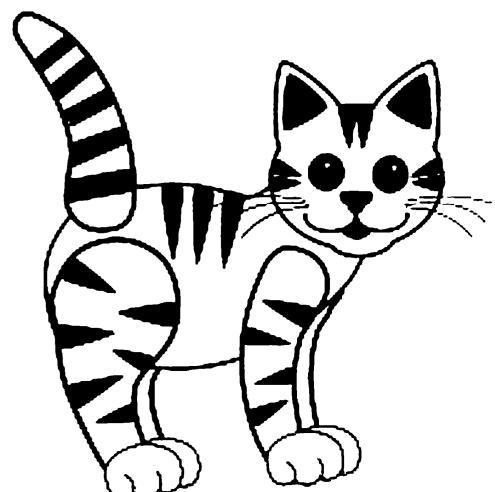
ਨਾ ਵੇ ਕੁੱਤਿਆ ! ਭੌਕੀ ਨਾ।
ਸਾਡਾ ਡਰਜੂਗਾ ਮੁੰਨਾ।

ਰੋਟੀ ਤੈਨੂੰ ਪਾਉਣੀ ਨਹੀਂ।
ਚਾਹੇ ਪੂਛ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਰਹੀਂ।

ਚੋਰ ਪਏ ਤੇ ਚੌਂਕੇ ਨਾ।
ਲੋੜ ਪਈ ਤੇ ਭੌਂਕੇ ਨਾ।

ਸਾਰਾ ਦਿਨ ਕੁਰਲਾਵੇਂ ਤੂੰ।
ਲੰਡਰਪੁਣਾ ਦਿਖਾਵੇਂ ਤੂੰ।

ਬਿੱਲੀਏ !

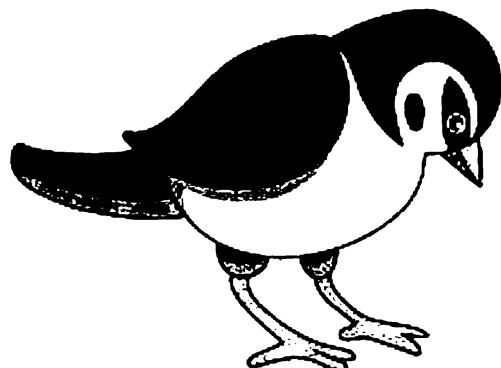
ਬਿੱਲੀਏ ! ਤੂੰ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਬੜੀ ।
ਦਾਅ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਖੜੀ ।

ਮੂੰਹ ਪਾਸੇ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇਵੇਂ ।
ਮੂੰਹ ਭਾਂਡੇ ਵਿੱਚ ਠੋਕ ਲਵੇਂ ।

ਰੋਟੀ ਛਾਬਾ ਤੋੜਦੀ ਏਂ ।
ਦਹੀਂ ਦਾ ਕੁੱਜਾ ਰੋੜ੍ਹਦੀ ਏਂ ।

ਘੁੱਗੀ ਕਬੂਤਰ ਨੋਚ ਲਵੇਂ ।
ਚੂਹੇ ਚਿੜੇ ਦਬੋਚ ਲਵੇਂ ।

ਚਿੜੀਏ

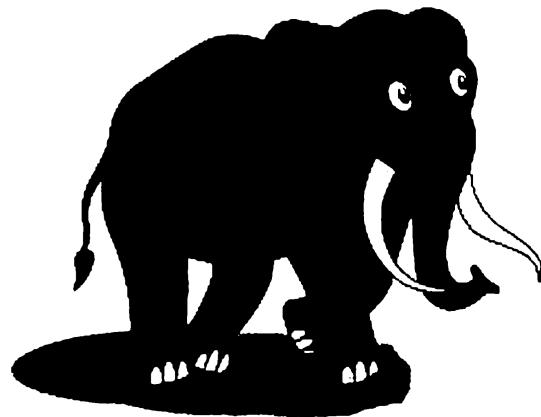
ਚਿੜੀਏ ! ਚਿੜੀਏ ! ਕਰਦੇ ਚੂँ।
ਬਿਲੂ ਦੇ ਬੋਦੇ ਵਿੱਚ ਜੂँ।

ਚੂਂ ਕਰੇਂਗੀ ਦਹਿਲ ਜਾਏਗੀ।
ਬੋਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਜਾਏਗੀ।

ਕਾਨਪੁਰੇ ਦੀ ਬੱਸ ਚੜ੍ਹੇਗੀ।
ਬੇਲੀਪੁਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇਗੀ।

ਚੂਂਢੀਪੁਰ ਤੇ ਚੱਕ ਹੋਵੇਗੀ।
ਨਾਖੂਪੁਰੇ ਪਟੱਕ ਹੋਵੇਗੀ।

ਹਾਬੀ

ਹਾਬੀ ਆ ਬਈ ਹਾਬੀ ਆ।
ਕਾਲੇ ਪਹਾੜ ਦਾ ਸਾਬੀ ਆ।

ਸੁੰਢ ਘੁੰਮਾਉਂਦਾ ਫਿਰਦਾ ਏ।
ਮਸਤ ਚਾਲ ਵਿੱਚ ਤੁਰਦਾ ਏ।

ਤੁਰਦਾ ਧਰਤ ਹਿਲਾਉਂਦਾ ਏ।
ਜੜ੍ਹ ਚੌਂ ਰੁੱਖ ਉਡਾਉਂਦਾ ਏ।

ਚਾਹੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰਦਾ ਏ।
ਪਰ ਕੀੜੀ ਤੋਂ ਡਰਦਾ ਏ।

ਮੱਛੀ

ਮੱਛੀਏ ! ਪਾਣੀ ਅੰਦਰ ਤੂੰ |
ਕੀਹਦਾ ਮੰਨਦੀ ਏਂ ਡਰ ਤੂੰ |

ਬਾਹਰ ਕਿਉਂ ਨੀ ? ਉਡ ਜਾਂਦੀ |
ਬੁਲ੍ਹ ਕੁੱਢਕੇ ਮੁੜ ਜਾਂਦੀ |

ਕੀ ਗੱਲ ਬਾਹਰ ਪਸੰਦ ਨਹੀਂ |
ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਮੂੰਹ ਦੰਦ ਨਹੀਂ |

ਦੰਦੀ ਤੇਰੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ਨਹੀਂ |
ਕੰਡਾ ਤੈਬੋਂ ਦੂਰ ਨਹੀਂ |

ਉਲੂ

ਉਲੂਆ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੋਵੇਂਗਾ।
ਕਰਦਾ ਖੜ੍ਹ-ਖੜ੍ਹ ਹੋਵੇਂਗਾ।

ਤਾਹੀਉਂ ਰਾਤ ਨੂੰ ਮਰਦਾ ਏਂ।
ਚੌਂਕੀਦਾਰਾ ਕਰਦਾ ਏਂ।

ਸੂਰਜੋ ਮੁੱਖ ਲੁਕੋਨਾ ਏਂ।
ਨੁੰਗਾ ਈ ਬੱਸ ਢੋਨਾ ਏਂ।

ਜੇ ਦੋ ਅੱਖਰ ਪੜ੍ਹ ਲੈਂਦਾ।
ਸਾਡੇ ਬਰਾਬਰ ਖੜ੍ਹ ਲੈਂਦਾ।

ਘੁੱਗੀ

ਘੁੱਗੀਏ ! ਆਜਾ ਪੁੱਗੀਏ ਨੀ।
ਖੇਡ ਲੀਏ ਡੁਗ ਛੁਗੀਏ ਨੀ।

ਖੇਡਦੇ ਰਹਿਣਾ ਸੋਵੀਂ ਨਾ।
ਦਾਈ ਜੇ ਆਗੀ ਰੋਵੀਂ ਨਾ।

ਤੈਨੂੰ ਅਸੀਂ ਸਤਾਉਂਦੇ ਨੀ।
ਰੌਂਚ ਜ਼ਰਾ ਵੀ ਪਾਉਂਦੇ ਨੀ।

ਤੂੰ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰ ਰੋਕੀਂ ਨਾ।
ਅਸੀਂ ਕਰਾਂਗੇ ਟੋਕੀਂ ਨਾ।

ਭਾਲੂ

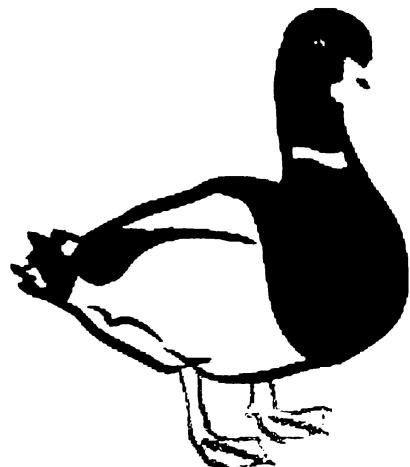
ਵੱਜ ਰਿਹਾ ਏ ਡਮ ਡਮ ਡਮਰੂ।
ਜੀਹਦੀ ਧੁਨ ਤੇ ਨੱਚੇ ਭਾਲੂ।

ਹੱਥ ਮਦਾਰੀ ਰੋਕ ਲਵੇਗਾ।
ਭਾਲੂ ਨੱਚਣਾ ਬੰਦ ਕਰੇਗਾ।

ਕਹੇ ਮਦਾਰੀ ਸੁਣ, ਓ ਭੋਲੂ!
ਆਪਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚ ਗੁਣ, ਓ ਭੋਲੂ!

ਜੇਕਰ ਗੁਣ ਦਿਖਾਵਾਂਗੇ।
ਰੱਜ ਕੇ ਰੋਟੀ ਖਾਵਾਂਗੇ।

ਬੱਤਖ

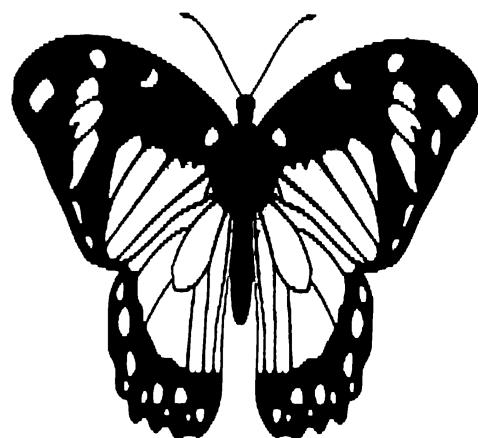
ਪਾਣੀ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੱਤਖ ਦੇਖੋ।
ਤੈਰ ਹੀ ਏ ਇੱਕ ਟੱਕ ਦੇਖੋ।

ਕੁਆਂਕ-ਕੁਆਂਕ ਉਚਾਰੀ ਜਾਂਦੀ।
ਜੀਵ ਫਸੇ ਜੋ ਫੜ੍ਹ-ਫੜ੍ਹ ਖਾਂਦੀ।

ਖੰਭ ਆਪਣੇ ਫੜ੍ਹ ਫੜ੍ਹਾਂਦੀ।
ਉਡ ਨੀ ਸਕਦੀ ਉਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ।

ਉਡ ਨੀ ਸਕਦੀ ਭਾਰੀ ਐ।
ਛੁੱਬ ਨੀ ਸਕਦੀ ਹੌਲੀ ਐ।

ਤਿਤਲੀਓ !

ਤਿਤਲੀਓ ! ਨੀ ਤਿਤਲੀਓ !
ਰੰਗ-ਬਿੰਬੀਓ ਤਿਤਲੀਓ !

ਸਾਨੂੰ ਬੋਡੀ ਸਮਝ ਨਾ ਆਏ।
ਕਿਸ ‘ਪੇਂਟਰ’ ਤੋਂ ਖੰਭ ਰੰਗਾਏ।

ਖੰਭਾਂ ਦੇ ਰੰਗ ਸੋਹਣੇ ਨੇ।
ਬੜੇ ਹੀ ਮਨ ਨੂੰ ਮੋਹਣੇ ਨੇ।

ਬੜੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਾਈਨਿੰਗ ਹੈ।
ਸੋਹਣੀ ਬੜੀ ਡਿਜ਼ਾਈਨਿੰਗ ਹੈ।

.ਗੁਬਾਰਾ

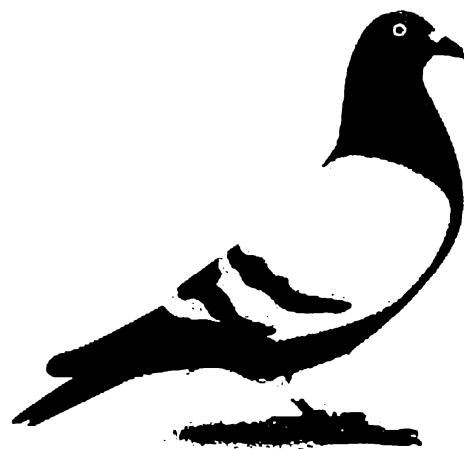
ਜਦੋਂ ਲਿਆ ਮੈਂ ਇੱਕ ਗੁਬਾਰਾ।
ਬਾਪੂ ਜੀ ਦਾ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ ਪਾਰਾ।

ਬਾਪੂ ਮੈਨੂੰ ਟੁੱਟ ਪਿਆ।
ਝੱਟ ਗੁਬਾਰਾ ਫੁੱਟ ਗਿਆ।

ਫੁੱਟ ਗਿਆ ਫਟਾ ਗਿਆ।
ਬਾਪੂ ਨੂੰ ਸਥਕ ਸਿਖਾ ਗਿਆ।

ਜੇ ਕਿਸੇ ਤੇ ਕਰਾਂਗੇ ਗੁੱਸਾ।
ਬੇਲੀ ਓਸਦਾ ਮੰਨਜ਼ੂ ਰੋਸਾ।

ਕਬੂਤਰ

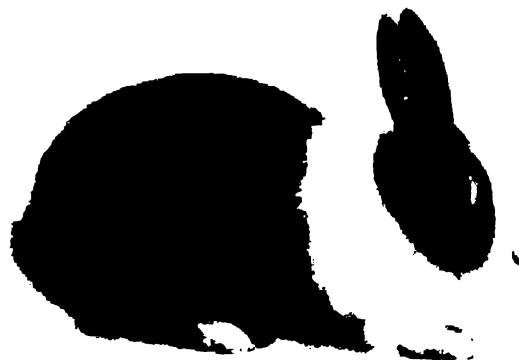
ਬੋਲ ਕਬੂਤਰ ਤੇਰੀ ਮਰਜ਼ੀ ।
ਮੈਂ ਸਕੂਲ ਨੂੰ ਭੇਜਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ।

ਬਿਮਾਰ ਪਿਆ ਹਾਂ ਕਰਦੇ ਹੁੰ ।
ਆਖੀ ਨਾ ਜਾਹ ਗੁਟਰ-ਹੁੰ ।

ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਦੇ ।
ਅਰਜ਼ੀ ਮੇਰੀ ਸਕੂਲ ਪੁਚਾਦੇ ।

ਰੈਰ ਹਾਜ਼ਰੀ ਲੱਗ ਨਾ ਜਾਵੇ ।
ਅੱਲਾ ! ਤੇਰੀ ਉਮਰ ਵਧਾਵੇ ।

ਖਰਗੋਸ਼

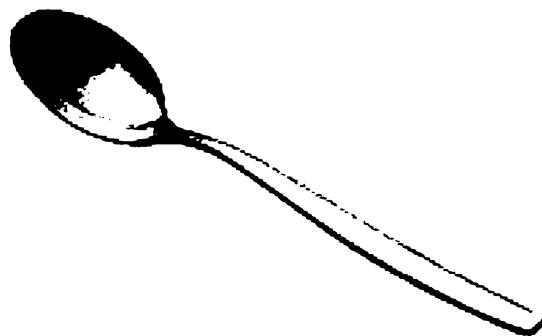
ਭੱਜੇ ਪੂਰੇ, ਜੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ।
ਕੌਣ ਰਲੇ ਖਰਗੋਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ।

ਐਥੇ ਹੀ ਕਿਉਂ ਗੋੜੇ ਖਾਂਦਾ।
ਮੈਰਾਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿਉਂ ਨੀ ਜਾਂਦਾ।

ਤੂੰ ਤਾਂ ਵੀਰਾ ਸਕਦੈਂ ਜਿੱਤ।
ਜਾਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਚਿੱਤ।

ਤੇਰੇ ਗਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਹਾਰ ਪਉਗਾ।
ਤੈਥੋਂ ਪਿਛਲਾ ਹਾਰ ਜਾਊਗਾ।

ਚਮਚਾ

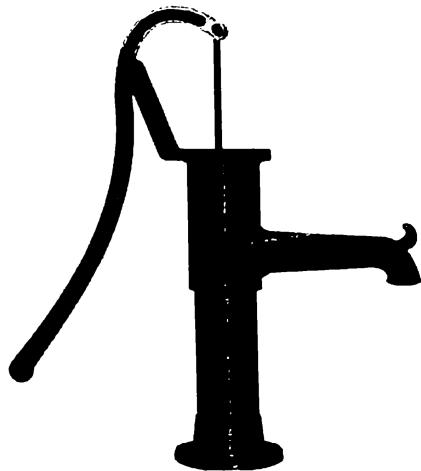
ਚਮ-ਚਮ ਕਰਦਾ ਚਮਚਾ ਜੀ।
ਲੈ ਕੇ ਆਏ ਚਾਚਾ ਜੀ।

ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜਦ ਟਕਰਾਂਦਾ।
ਚਾਚਾ ਈ ਚਾਚਾ ਕਰਦਾ ਜਾਂਦਾ।

ਚੰਗਾ ਚਮਚੇ ਤੇਰੀ ਚਾਹ।
ਜਿੱਦਾਂ ਚਾਹੇ ਚੀਕੀ ਜਾਹ।

ਚਰਚੇ ਤੇਰੇ ਚੋਖੇ ਮੱਲ।
ਚੜ੍ਹ ਮਚਾਦੇ ਚੱਲੀ ਚੱਲ।

ਨਲਕਾ

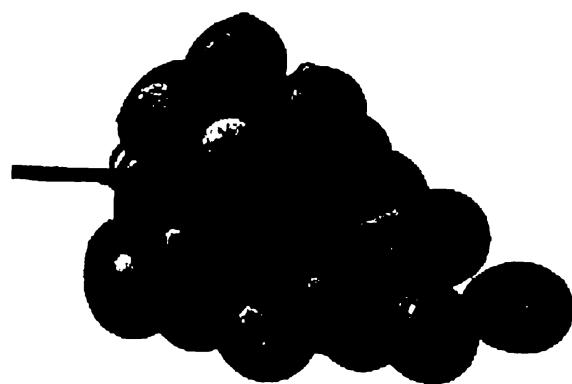
ਗੋੜ ਰਹੀਏ ਏ ਦੀਦੀ ਅਲਕਾ।
ਦੇਖੋ! ਦੇਖੋ! ਸਾਡਾ ਨਲਕਾ।

ਲੋੜ ਮੁਤਾਬਕ ਪਾਣੀ ਲਈਏ।
ਭੋਰਾ ਛੁਲ੍ਹਣ ਵੀ ਨਾ ਦਈਏ।

ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਕਦਰਾਂ ਕਰੀਏ।
ਮੁਕ ਜਾਏ ਨਾ ਵਾਹਵਾ ਡਰੀਏ।

ਵਰਤੀਏ ਭਾਂਡੇ ਦੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ।
ਕਰੀਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਪਿਆਸੇ ਰਹਿ ਕੇ।

ਅੰਗੂਰ

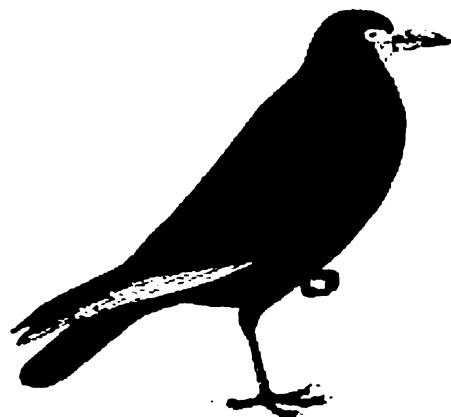
ਪੱਕੇ ਹੋਏ ਅੰਗੂਰ ਬੜੇ।
ਪੌੜੀ ਲਾ ਕੇ ਤੋੜ ਲਏ।

ਹੱਥਾਂ 'ਚ ਸਾਡੇ ਗੁੜੇ ਨੇ।
ਕਿਵੇਂ ਕਹਿਦੀਏ ਖੱਟੇ ਨੇ।

ਕੰਮ ਦਿਮਾਗ 'ਚੋਂ ਲੈਨੇ ਆਂ।
ਤਾਹੀਂ ਰੱਜ ਕੇ ਖਾਨੇ ਆਂ।

ਔਖੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਡਰਦੇ ਨੀ।
ਬੇਵਕੂਫੀਆਂ ਕਰਦੇ ਨੀ।

ਕਾਂ

ਕਾਂ ਕਾਂ ਨਾ ਕਾਲਿਆ ਕਾਵਾਂ।
ਤੂੰ ਚੁੱਪ ਕਰ ਮੈਂ ਗੀਤ ਸੁਣਾਵਾਂ।

ਕਾਗਾ ਰੌਲੀ ਪਾਉਂਦਾ ਨੀ।
ਗੀਤ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਆਉਂਦਾ ਨੀ।

ਗੁਣ-ਗੁਣਾਈ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ।
ਉੱਚਾ ਸੁਰ ਨਾ ਲਾਉਂਦਾ ਹਾਂ।

ਮੇਰਾ ਦਬਕਾ ਮੇਟ ਗਿਆ।
ਕਾਂ ਮੋਢੇ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ।

ਮੇਲੂ-ਗੋਲੂ

ਮੇਲੂ ਢੋਲ ਵਜਾਏਗਾ।
ਗੋਲੂ ਗਾਣਾ ਗਾਏਗਾ।

ਮੈਂ ਖੜਕਾਉਣੇ ਛੈਣੇ ਨੇ।
ਤੈਂ ਕੀ ਡੋਕੇ ਲੈਣੇ ਨੇ।

ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਡੋਕੇ ਨੇ।
ਜੋ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਓ.ਕੇ. ਨੇ।

ਓਕੇ ਨੇ ਉਬਕਾਈਆਂ ਦੇ।
ਇਹ ਗਾਣੇ ਮਲਵਈਆਂ ਦੇ।

ਛੁਟੀ

ਕੱਲ੍ਹ ਅਸਾਨੂੰ ਛੁਟੀ ਸੀ।
ਮੈਡਮ ਨੇ ਪਾਲੀ ਕੁੱਤੀ ਸੀ।

ਕੁੱਤੀ ਦੀ ਲੱਤ ਟੁੱਟੀ ਆ।
ਕੱਲ੍ਹ ਦੀ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਛੁਟੀ ਆ।

ਮੈਡਮ ਦੇ ਕੋਲ ਜਾਵਾਂਗੇ।
ਬਹਿਕੇ ਸੌਗ ਮਨਾਵਾਂਗੇ।

ਰੋਣੇ ਮੂੰਹ ਬਣਾਲਾਂਗੇ।
ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ ਥੁੱਕ ਲਾਲਾਂਗੇ।

ਅੱਖਰ

ਕਹਿੰਦੇ ਸਾਡੇ ਨੇ ਸਰ ਦੇਖੋ।
ਬਲੈਕ-ਬੋਰਡ ਤੇ ਅੱਖਰ ਦੇਖੋ।

ਜੇ ਨਾ ਦੇਖੀਏ ਰੁਕਦੇ ਨੇ।
ਭੰਬੂ ਤਾਰੇ ਦਿਖਦੇ ਨੇ।

ਤਾਰੇ ਚਮਕ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਨੇ।
ਸੁਰਤ ਟਿਕਾਣੇ ਲਿਆਉਂਦੇ ਨੇ।

ਪਿਆਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।
ਨਾਲ ਖਿਆਲ ਦੇ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਾਂ।

ਚ. ਕੇ. ਟਾਟਾ

ਮੰਮੀ ਦੈਦੀ ਚ. ਕੇ. ਤਾਤਾ।
ਕੱਪਲੇ ਦਾ ਨੀ ਘਲ ਵਿੱਚ ਘਾਤਾ।

ਸੂ-ਸੂ ਪੋਤੀ ਲਾਹ ਤੇ ਤਾ'ਲੂ
ਮੈਂ ਨੀ ਪਾਉਣਾ ਪਜਾਮਾ ਪਾਤਾ।

ਮੈਂ ਭੋਲਾ ਨਾ ਚਾਹਮਾਂ ਏਹਨੂੰ।
ਲਾਦੀ ਬੰਦ ਹੈ ਜਾਂਦੀ ਮੈਨੂੰ।

ਮੇਲਾ ਪਜਾਮਾ ਨਮਾ ਛਮਾਦੋ।
ਏਹਨੂੰ ਚਾਂਤੇ ਮਾਲ ਭਜਾਦੋ।

ਸਵਾਲ

ਸਵਾਲ ਕੋਈ ਨੀ ਕੱਢਣੇ ਆਖੇ।
ਪਹਿਲਾਂ ਕੱਢਲੋ ਸੌਖੇ-ਸੌਖੇ।

ਲੱਗੇ ਰਹੋ ਬਿਨ ਨਾਗੇ ਦੇ।
ਹੱਲ ਹੋਣਗੇ ਭਾਰੇ ਆਖੇ।

ਰੱਟਾ ਬਿਲਕੁਲ ਹੀ ਨਾ ਲਾਓ।
ਫਾਰਮੂਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਓ।

ਬਿਨਾਂ ਡਰ ਦੇ ਸਰ ਨੂੰ ਆਖੋ।
ਫੇਰ ਆਉਣਗੇ ਸਮਝ, ਜਵਾਬੋ!

ਸਵੇਰੇ

ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ ਉੱਠਿਆ ਕਰ।
ਪੜਨਾ ਲਿਖਣਾ ਸਿੱਖਿਆ ਕਰ।

ਆਲਸ ਦੂਰ ਭਜਾਇਆ ਕਰ।
ਚੁਸਤੀ ਹੀ ਅਪਣਾਇਆ ਕਰ।

ਵੇਲਾ ਸੁਨਹਿਰੀ ਖੋਵੀਂ ਨਾ।
ਬੀਤੇ ਤੇ ਫੇਰ ਰੋਵੀਂ ਨਾ।

ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤੱਕ ਜੇ ਸੋਵੇਂਗਾ।
ਪਾਸ ਗਈ ਦੀ ਪੂਛ ਹੋਵੇਂਗਾ।

ਆਦਤ

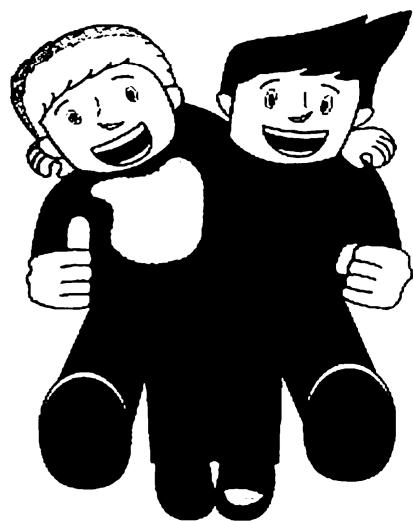
ਬੱਚਿਓ! ਬੋਡੀ ਆਦਤ ਮਾੜੀ।
ਫੇਰੋ ਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੂਹਣੀ ਬਹਾਰੀ।

ਨਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਗਰਦਾ ਝਾੜੋ।
ਨਾ ਹੱਥਾਂ ਦੀ ਮੈਲ ਉਤਾਰੋ।

ਕੂੜਾ ਬੋਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ।
ਉਪਰ ਮੱਕੜੀਆਂ ਦੇ ਜਾਲੇ।

ਬੋਡੇ ਨਾਲੋਂ ਕੁੱਤੇ ਚੰਗੇ।
ਪੂਛ ਮਾਰਕੇ ਜਿਹੜੇ ਬਹਿੰਦੇ।

ਦੋਸਤ

ਬੜੇ ਚਿਰਾਂ ਬਾਦ ਦੋ ਤੇ ਸੱਤ।
ਮਸਾਂ ਮਿਲੇ ਸੀ ਉਹ ਦੋਸਤ।

ਮਿਲਣ ਲੱਗੇ ਸਾਹ ਚੜ੍ਹਾਗੇ।
ਹੱਥ ਮਿਲੇ ਨਾ ਢਿੱਡ ਟਕਰਾਗੇ।

ਵਿਚਾਲੇ ਆਈਦਾ ਨਹੀਂ ਢਿੱਡੋਂ।
ਇੰਜ ਸਤਾਈਦਾ ਨੀ ਢਿੱਡੋਂ।

ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਧਾਓ ਨਾ ਖੇਤਰ।
ਪਤਲੇ ਰਹਿਣਾ ਹੀ ਬੇਹਤਰ।

ਸੱਕਰਪਾਰੇ

ਅਸੀਂ ਬਣਾਏ ਸੱਕਰਪਾਰੇ।
ਮਾਮਾ ਸਾਡਾ ਖਾ ਗਿਆ ਸਾਰੇ।

ਅਸੀਂ ਰਹਿਗੇ ਭੁੱਖਣ ਭਾਣੇ।
ਮਾਮਾ ਜੀ ਨੂੰ ਅੰਝਨ ਗਾਣੇ।

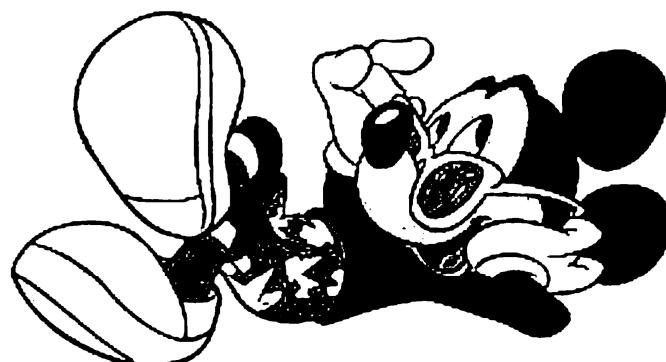
ਸਾਡੀ ਰੂਹ ਤਾਂ ਮਰ-ਮਰ ਜਾਵੇ।
ਐਪਰ ਮਾਮਾ ਭੰਗੜੇ ਪਾਵੇ।

ਆਖਿਰ ਦੇ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਮਾਮਾ।
ਆਓ ਉਤਾਰਾਂ ਤੁਹਾਡਾ ਉਲ੍ਹਾਮਾ।

ਲਿਆ ਸਾਈਕਲੋਂ ਝੋਲਾ ਉਤਾਰ।
ਲਾਤਾ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦਾ ਬਾਜ਼ਾਰ।

ਸਾਡੀ ਆਈ ਜਾਨ 'ਚ ਜਾਨ।
ਵਾਹ-ਵਾਹ ਮਾਮਾ ਤੇਰੀ ਸ਼ਾਨ।

ਛੁਟੀਆਂ

ਛੁਟੀਆਂ ਨੇ ਬਈ ਛੁਟੀਆਂ ਨੇ।
ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀਆਂ ਛੁਟੀਆਂ ਨੇ।

ਹੁਣ ਨਾ ਪੜ੍ਹਨੇ ਜਾਇਆ ਕਰਾਂਗੇ।
ਹੱਫਤੇ ਬਾਦੋਂ ਨੁਾਇਆ ਕਰਾਂਗੇ।

ਬੜਾ ਨਜ਼ਾਰਾ ਲੁੱਟਿਆ ਕਰਨਾ।
ਦਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ ਕਰਨਾ।

ਕੋਈ ਨਾ ਸਾਨੂੰ ਟੋਕਣ ਵਾਲਾ।
ਧੌਣੋਂ ਫੜਕੇ ਠੋਕਣ ਵਾਲਾ।

ਮਰੀਆਂ ਛੁਟੀਆਂ ਹੋਰ ਮਾਰਾਂਗੇ।
ਸਾਰੇ ਸਾਲ ਦਾ ਹਰਖ ਤਾਰਾਂਗੇ।

ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ

ਮਾਂ ਕਹਿੰਦੀ ਪੁੱਤ ਖੇਲੋ ਕ੍ਰਿਕਟ।
ਫਿਲਮਾਂ ਦੀ ਬੋਲੇ ਸਕ਼ਿਪਟ।

ਪੁੱਤ ਮੇਰਾ ਹੁਣ ਸਚਿਨ ਬਣੇਗਾ।
ਜਾਂ ਅਮਿਤਾਭ ਬਚਨ ਬਣੇਗਾ।

ਹਾਕੀ ਵਾਲਾ ਸਰਦਾਰ ਬਣੇਗਾ।
ਜਾਂ ਮਿਲਖਾ ਉੱਡਾਰ ਬਣੇਗਾ।

ਲੱਛਣ ਇਸਦੇ ਬੜੇ ਅਨੋਖੇ।
ਮਾਂ ਸੋਚੇ ਬਿਨ ਸਮਝੇ ਸੋਚੇ।

ਬਾਬਾ

ਨੂਰ ਬਾਬਾ ਚੁਮਲ-ਚੁਮਲ।
ਨੱਚੇ-ਕੁੱਦੇ ਸ਼ਿਆਮਲ-ਸ਼ਿਆਮਲ।

ਨਿਆਣੇ ਚਿੜਾਂ ਭਨਾਊਂਦੇ ਨੇ।
ਜੀਭਾਂ ਕੱਢ ਦਿਖਾਊਂਦੇ ਨੇ।

ਰੋੜ ਮੰਜੇ ਤੇ ਜੜਦੇ ਨੇ।
ਨਾਲੇ ਡੋ-ਡੋ ਕਰਦੇ ਨੇ।

ਬਾਬੇ ਨਾ ਚਮਲਾਇਆ ਕਰ।
ਬਾਂਦਰ ਲਵੇ ਨਾ ਲਾਇਆ ਕਰ।

ਬਿਲੀ

ਬਿਲੀ ਲਉ ਬਲੂਗੜਾ ਦੇ ਦੋ।
ਬੱਤੀ ਲੈ ਲੋ ਚੁੰਗੜਾ ਦੇ ਦੋ।

ਭਾਰੀ ਝੋਲਾ ਮੈਂ ਨੀ ਚੁੱਕਣਾ,
ਸੌਦਾ ਲੈ ਲੋ ਰੂੰਘੜਾ ਦੇ ਦੋ।

ਡੰਡਾ ਲੈ ਲੋ ਟੌਫੀ ਦੇ ਦੋ।
ਕੁਰਸੀ ਲੈ ਲੋ ਬਰਫੀ ਦੇ ਦੋ।

ਪੜ੍ਹਨਾ ਭਾਰੀ ਹੋਇਆ ਮੈਨੂੰ,
ਵੱਡੇ ਸਿਲੇਬਸ ਮਾਫੀ ਦੇ ਦੋ।

ਫਾਸਟ-ਫੂਡ

ਮੈਂ ਨੀ ਖਾਂਦਾ ਫਾਸਟ ਫੂਡ।
ਕਰਦੇ ਮੇਰਾ ਖਰਾਬ ਨੇ ਮੂਡ।

ਘਰ ਵਿੱਚ ਸਾਡੇ ਰੋਟੀ ਪੱਕੇ,
ਨਾਲ ਨੂੰ ਸਬਜ਼ੀ ਚਟਣੀ ਗੁੜ।

ਸਾਗ ਸਰ੍ਹੋਂ ਦਾ ਮੱਕੀ ਰੋਟੀ।
ਉੱਪਰ ਮੱਖਣ ਖੱਟੀ ਲੱਸੀ।

ਕੜ੍ਹਿਆ ਦੁੱਧ ਪਨੀਰ ਦਹੀਂ ਫਿਰ,
ਮੈਂ ਕੀ ਪੀਜੇ ਲਾਉਣੇ ਪੱਛੀ।

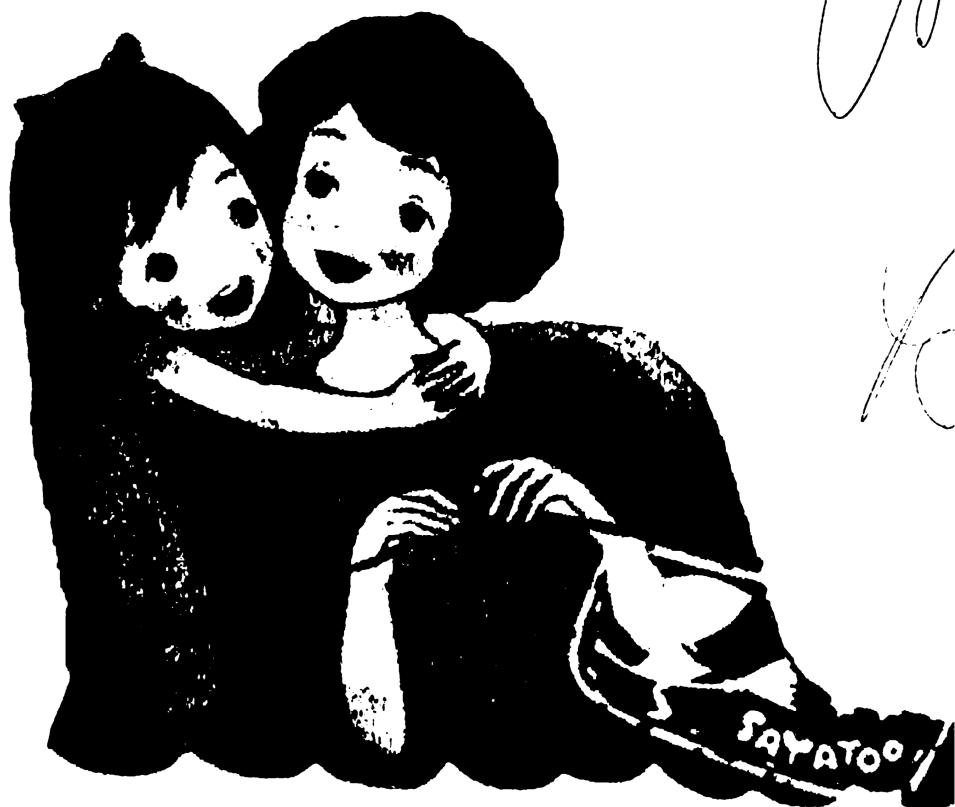
ਦੇਸੀ ਖਾਣੇ ਦੇਸੀ ਬਾਣੇ।
ਦੇਸੀ ਖੇਡਾਂ ਸਾਜ਼ ਤੇ ਗਾਣੇ।

ਦੇਸੀ ਬੋਲੀ ਚਾਲ ਕਲਾ ਨੂੰ।
ਲੈ ਮੰਨਾਂਗੇ ਰੱਬ ਦੇ ਭਾਣੇ।

●

ਮੇਰੀ ਪਿਆਰੀ

ਮਾਂ

ਚਰਨ ਪੁਆਪੀ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਬਾਲ ਪੁਸਤਕਾਂ:-

